

## ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κατάδικος ἀπήγετο εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως ὁ παρακολουθῶν ἱερεὺς παρηγορῶν αὐτὸν τὸν ἐνεθάρρυνε λέγων·

— Ἐνθυμοῦ, τέκνον μου, ὅτι καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἐδέχθη ἀταράχως τὸν θάνατον.

— Ἄ! πάτερ μου, ἀπεκρίθη ὁ κατάδικος· ὁ Κύριος ἡμῶν ἤξευρε καλὰ ὅτι θὰ ἀναστηθῆ τὴν τρίτην ἡμέραν.

\*  
\*\*

Ἀντιπρόσωπος πόλεως συγκαίρων βασιλέα ἐπὶ τῆ εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσει του, τῷ ἤυχετο τὴν βασιλείαν πολυχρόνιον ὅσον καὶ ὁ ἥλιος.

— Θέλεις λοιπὸν, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, ὁ διάδοχος μου νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ φῶς τοῦ λύχνου;

\*  
\*\*

Μέθυσος ἔπνεε τὰ λοίσθια.

Αἴφνης διανοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ζητεῖ ποτῆριον ὕδατος.

— Καθ' ἣν στιγμήν, λέγει, μέλλω νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θέλω νὰ συμφιλιωθῶ μὲ τὸν πλέον ἄσπονδόν μου ἐχθρόν.

## ΑΛΗΘΕΙΑΙ

— Ἄν κάθεσαι ἔς τὴ θέτι σου, κανεῖς δὲν τὲ σηκόνει.

— Ἀπὸ ἓνα βγαίν' ὁ λόγος, κι' ἕκατὸ εὐθὺς τὸν ξέρουν.

— Ἀργυρὸ τὸ ἴμιλημα καὶ χρυσὸ τὸ σῶπα.

— Ἄς σ' ἐπαινᾷ ὁ γείτονάς σου κι' ὄχι τὸ ἴδιό σου στόμα.

— Γεράματα καὶ φτώχεια πληγαὶς ἀγιάτρευταις.

— Γυναῖκα καὶ χειμωνικὸ ἡ τύχη τὰ διαλέγει.

— Δανείσου, καλοπλήρωνε, νὰ σὲ ἔξαναδανείσουν.

— Ἄν καινούριο φίλο κάνης,

τὸν παλῆδ μὴ τὸν ξεχάνης.

## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Γερμανικὴ τις ἔφημερίς ἐδημοσίευσε στατιστικὸν πίνακα τῶν κατὰ τὰς διαφόρους χώρας γενομένων αυτοκτονιών, ἐρανισθέντα ἕκ τινος συγγραμμάτου τοῦ Morselli. Ὁ πίναξ οὗτος περιλαμβάνει τὰς γενομένας αυτοκτονίας κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1878 εἰς τὰς πλείστας εὐρωπαϊκὰς χώρας. Αἱ ὀλιγώτεροι αυτοκτονίαι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συνέβησαν ἐν Ἰταλίᾳ, καθόσον τὸ μὲν ἔτος 1865 αὐταὶ ἀνήλθον εἰς 31 ἀνὰ πᾶν ἑκατομμύριον κατοίκων, εἰς 45 δὲ κατὰ τὸ 1878. Αἱ χῶραι καθ' ἃς αἱ πλείονες τοιαῦται κατὰ τὰ ῥηθέντα ἔτη ἐγένοντο, εἰσὶν ἡ Δανιμαρκία, ἐν ἣ κατὰ τὸ 1865 ἀριθμοῦνται 288 αυτοκτονίαι, κατὰ δὲ τὸ 1878 290, καὶ ἡ Σαξωνία ὅπου 263 ἐγένοντο τῷ 1865, καὶ

389 τῷ 1878. Ἡ Γαλλία κατέχει μέσην θέσιν· ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ αυτοκτονιῶν ἀνέρχεται εἰς 150.

Ἡ Ἀρτίως ἔλαβεν ὁ Γαμβέτας ἀφορμὴν νὰ μνησθῆ τῶν λόγων τοῦ Ὁρατίου, ὅτι οἱ ποιηταὶ εἶνε εὐερέθιστοι. Ὁ Κ. Κασαινιῶ, ἱατρός καὶ ἐπαρχικὸς σύμβουλος ἐν Γαρόννῃ, ἐξέδωκεν εἰς μικρὸν τεῦχος διάφορα ποιήματα ἐν γασκωνικῇ διαλέκτῳ καὶ ἐπέστειλεν ἐν ἀντίτυπον τῷ Γαμβέτα. Μετὰ δύο μῆνας ἐβιάσθη νὰ διαβιβάσῃ τῷ πρώην ὑπουργῷ τήνδε τὴν ἐπιστολήν. «Κύριε Γαμβέτα, ἡ μικρὰ ἀξία τῶν γασκωνικῶν καὶ γαλλικῶν ποιημάτων μου δικαιολογεῖ μέχρι τινὸς ὑμᾶς, ὅτι δὲν κατεδέξασθε νὰ μοὶ σημειώσητε τὴν παραλαβὴν των. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐσιωπήσατε πρὸς τρεῖς ἄλλεπαλλήλους ἐπιστολάς μου, χρηρηγεῖτέ μοι τὸ δικαίωμα νὰ εἰκάσω, ὅτι καὶ παρά πᾶσαν ὑμῶν τὴν εὐφυῖαν εἴσθε ἀγεννῆς καὶ ἀνελεύθερος καὶ ὄξετε ὡς βλαστὸς ἀρωματοπωλῶν. Τοιαῦτη ἰδιοφυῆς ὁσμὴ ἐνδέχεται νὰ βλάψῃ τὴν ὑμετέραν ὑποψηφιότητα ὡς προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας». Ὁ φρόνιμος Β. Οὐγῶ, λαβὼν μυρίας τοιαύτας ἐπιστολάς, ἔγραψεν ἀμέσως τήνδε τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν. «Ἄνερ εὐφυστάτα, εἴσθε ποιητὴς ἀνώτερος ἐμοῦ. Ἐγκατερήσατε. Περιπτύσεται ὑμᾶς ἄνευ φθόνου ὁ ὑμέτερος Β. Οὐγῶ».

Τὸ ἐξῆς νόσιμον ἀνεκδοτὸν ἀναφέρει ἡ Ἐφημερίς τῆς Φραγκφόρτης·

Ἄλλοτε, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως ταύτης ἦσαν πολυάριθμοι, εἶχον συγκεντρώσει περὶ ἑαυτοῦς τὸ ἐμπόριον τῆς πωλήσεως τῶν βιβλίων. Μόλις ἔργον τι ἐξεδίδετο, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦτο ἐξηνητημένον ὅπως δὲ προμηθευθῆ τις αὐτὸ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς μεταπωλητὰς Ἰουδαίους.

Πόθεν προήρχετο τοῦτο; Μετὰ πολλὰς ἐρεῖνας ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας γενομένης ἀνεκαλύφθη τέλος ἡ αἰτία τῆς ταχίστης ταύτης ἐξαντλήσεως τῶν βιβλίων. Οἱ βιβλιοπῶλαι ἦσαν ἄνθρωποι πτωχοὶ, ὁπόταν δὲ βιβλίον τι ἐπαγωγόν, παρέχον πιθανότητος καταναλώσεως, προσεφέρετο αὐτοῖς πρὸς ἕκδοσιν, ἀμέσως ἐπορεύοντο πρὸς συνάντησιν Ἰουδαίου τινὸς, μεθ' οὗ καὶ ἔκλειον τὴν ἐξῆς συμφωνίαν: ὁ Ἀβραάμ—ὑποθεθῆσθω—θὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως, ὁ βιβλιοπώλης θὰ λάβῃ ἀριθμὸν τινα ἀντιτύπων ὅπως διὰ τῆς πωλήσεως αὐτῶν πληρῶσῃ τὰ ἔξοδα ταῦτα, κερδηθῆ δὲ καὶ αὐτὸς κάτι, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ ἀντίτυπα θ' ἀνήκωσιν εἰς τὸν δανειστήν, ὅστις θὰ δύναται νὰ τὰ πωλῆ εἰς ὅποιανδήποτε τιμῇ.

Τὸ ἐμπόριον τῶν βιβλίων ἐκ τούτου μεγάλως ἐβλάθη, δι' ὃ καὶ οἱ συγγραφεῖς διεμαρτυρήθησαν· συνεπεῖα δὲ τῆς διαμαρτυρήσεως ταύτης ἡ Βουλὴ τῆς Φραγκφόρτης ἀπηγόρευεν αὐστηρῶς τοῖς Ἰουδαίοις τὴν πώλησιν ἀκόπτων καὶ ἀδέτων βιβλίων. Μόνη ἡ πώλησις μεταχειρισμένων βιβλίων ἐπετρέπη αὐτοῖς, ὅπερ μονοπώλιον καὶ μέχρι τῆς